

Анализа

Љубомир ЦУЦУЛОВСКИ

"Sine ira et studio"

*"Bez omraza i
pri st rasnost"*

Македонија, во духот на нејзината досегашна политика, соработува со посебен сој луѓе, надарени со особена душа. Во неколку текстови овие суштества ги нарекував душевни суштества. Меѓутоа, нивната душа не е обична. Секоја душа, како душа, е душевна душа, инаку кога не би била душевна, не би била душа. Но, душата на душевните суштества е со особено особена природа - таа е сосема душевна: фина и чувствителна, надарена со посебен рафинман.

Затоа, често пати пишувам за душевност на душевните суштества. Ваква душевност поседуваат "демократски" ориентираните луѓе, кои доаѓаат од Запад за да нè научат на демократија, слобода и толеранција. Едноставно, за сè она што и нив им недостасува. Она што во нивните земји го мислат, тука не го кажуваат; она што тука го кажуваат, во нивните земји не го ни мислат, уште помалку го практикуваат. Несомнено, интересна е душевност на душевните суштества. На некој необичен начин,

овие суштества ми се интересни. Меѓу нив секако е и господинот Ерван Фуере, претставник на ЕУ во Р Македонија. Секој кој ќе помисли дека со овој господин се занимавам повеќе отколку што е потребно, во заблуда е. Во една неодамнешна пригода напишав дека овој господин, сам по себе, не е интересен. Станува интересен само затоа што е карактеристичен пример на феноменот, поврзан со душевност на душевните суштества.

Во интервју за скопски "Дневник", од 20.7.2007, прашан дали и на припадниците на ОНА треба да им се даде соодветна материјална компензација заради нивното учество во војната од 2001 година, душевниот господин Фуере одговара: "Тоа зависи од работната група, како ќе го организираат сè тоа. Има жртви на конфликтот од двете страни, па можно е, ако групата се согласи. Не може да се компензира само една страна". Веќе и површното читање покажува дека одговорот на Фуере логички е неконзистентен, податлив на секаква критика, и тоа токму како резултат од желбата во исто време да се седи на две столици, обичај својствен и за останатите "демократи" од Запад. Прво, како и секој демократ, господинот Фуере не сака отворено да заземе страна, уште помалку нешто да сугерира, па смета дека односот на власта кон терористите ќе зависи од работната група, за која не се знае кој ќе ја формира, врз основа на кои елементи ќе донесува одлуки, во име на кого итн. Меѓутоа, ако работната група одлучи (т.е. се согласи, како што убаво се изразува г. Фуере), тогаш е можна компензација. Од своја страна, тоа значи дека ако групата одлучи поинаку, тогаш ќе биде поинаку, односно дека ќе нема компензација, бидејќи според овој господин тоа ќе зависело од слободната одлука на мистериозната

господинот Ерван Фуере, претставник на ЕУ во Р Македонија.

ствен за западните душевни суштества. Се сеќавам, пред многу години имав пријател. Навистина, тој ми беше повеќе познаник, отколку пријател. Сепак, моите чувства за него не останаа индиферентни. Напротив, би можело да се каже дека се снажни, иако сосема кратко се дружевме. Се викаше Боге Илиевски. Живееше во с. Челопек, Тетовско. Се запознавме 1987 година, на почетокот на септември. Значи, пред дваесет години. Во тоа време Боге беше посетител на една школа во која јас бев ментор. Заедно минавме четириесеттина дена. Потоа јас замивав за Скопје, а тој остана да се дошколува. Оттогаш па досега, не сме се сретнале, ниту слушнале. Најверојатно така и ќе остане, освен ако природата на светот и на животот се поинакви отколку што ги замислувам. Во 1987 г. Боге работеше во "Тетекс". Потоа, којзнае од кои причини, работниот однос во "Те-

ВРЕМЕТ И НА СТ

текс" му прекинал. Почнал да работи како чувар или рецепционер во еден мотел во близина на Челопек. Сè ова го дознав подоцна, бидејќи во меѓувреме нашите контакти се прекинаа. На два дена пред христијанскиот празник Голема Богородица, точно на 26.8.2001г. и тринаесет дена по потпишувањето на Рамковниот договор, македонската јавност остана шокирана од она што се случи со мотелот "Бриони". Мотелот беше разнесен во парчиња. Со него беа

"Тоа зависи од работната група, како ќе го организираат сè тоа. Има жртви на конфликтот од двете страни, па можно е, ако групата се согласи. Не може да се компензира само една страна".

Ерван Фуере

работна група. Меѓутоа, г. Фуере не би бил тоа што е ако веднаш не го смени сопственото мислење, изјавувајќи веќе во следната реченица нешто друго од претходното. Имено, на почетокот од својот одговор смета дека сè треба да зависи од работната група. Сепак, одговорот го завршува со дециден став: "Не може да се компензира само една страна". Следува дека она што претходно го рекол, не го рекол; и дека го рекол, она што претходно не го рекол. Во вакви ситуации аргументите на логиката не важат, туку важат сосема поинакви аргументи. Во случајов, Фуере се користи со познатиот *argumentum ad baculum* т.е. аргумент на стапот или аргумент на силата, што е сеедно, аргумент сосема свој-

разнесени телата на Боге Илиевски и на неговиот колега Светислав Трајковски. Претходно биле живи врзани за минираниите столбови на мотелот. Нивна единствена вина беше тоа што беа Македонци, односно неалбанци. Загинаа како што ни пците не загинаваат. Не знам дали денес нивните семејства примаат некаква помош од државата, дали децата им се згрижени, дали се школуваат бесплатно, дали им е изградена некаква куќичка/дом. Нивниот дом не мора да биде како оној кој се гради за семејството на Борис Трајковски. Боге и Светислав беа обични луѓе и, за разлика од богобојажливото семејство на Трајковски, се задоволуваа со обични, секојдневни средства. Сепак, не знам дали и тоа мал-

ку што го бараа од животот нивните семејства го добиваат од државата. Имам можност телефонски да разговарам со мајката на Боге. Ми рече дека за неа и за стариот, како што го нарече својот сопруг, веќе нема живот. Додаде дека стариот секојдневно бега на нивата, каде што може, колку-толку, да заборави на ужасите кои ги преживеале. А таа, како што рече самата за себе, е проста жена и животот ѝ минува во некакво глумарење, во отсуство од било што.

Не знам дали на оваа несреќна жена и на нејзиниот старец некогаш, сеедно кога, господинот Фуере се сетил. Не знам и дали некој од власта ги посетил. Никој не може да им го врати она што им го одзедоа припадниците на ОНА. Сепак, Фуере и нему сличните размислуваат за судбината на овие терористи. Тврдат, не било добро да се остават на улица, без материјална и социјална ком-

пензација бидејќи, велат, и тие биле учесници во судирот. Точно, и тие беа учесници во судирот. Сепак, четири прашања ме измачуваат.

Прво, дали македонската држава ги повика или на сила ги регрутира овие луѓе да учествуваат во агресијата, палењето и убиствата во Македонија или нив ги повика Ахмети со неговата, условно кажано, камарила, која не е мала и која често пати итро се затскрива зад него. Не е Ахмети толку значаен за да го организира она што се случуваше во 2001 година. Колку што се сеќавам, од неговите акции и идеи во тоа време не се откажа ниту една албанска партија, вклучувајќи ја и онаа која сега е во власта. Тогаш, со кое право бараат привилегии за луѓето кои сами ги регрутираа, а кои ќе треба да ги плаќа токму македонската држава, која со нив немаше ништо, освен што беше во војна?

Меѓутоа, од луѓе кои се служат со наместени еднонационални труења на нивните малолетници и кои манипулираат и се гордеат со бедник од типот на Кољо Дијамантот, друго и не може да се очекува. Сè што добија, добија со лаги и лелекања. Второ, не ми е јасно со кое морално право некој, сеедно кој, бара изедначување на жртвите со злосторниците, бидејќи тоа е исто како на еднакво ниво да ги ставите страдалниците од конц-логорите со нивните егзекутори. Последново не само што нема никакви допирни точки со било каков морал, туку е еднакво на бласфемија. Само морбиден ум може вакво нешто да замисли и да побара. Трето, можеби господинот Фуере, заедно со неговите налогодавачи, страдаат од вишок христијанска љубов, што е добро, па во духот на Исус Христос предлагаат кој ќе те удри по едниот образ, ти да му го свртиш и другиот? Убаво и христијански е така да се постапува, бидејќи е во духот на Новиот завет, во кого токму од устата на Христа е речено да се напуштат старите принципи, како што е принципот око за око, заб за заб, својствен за обичајното право на Евреите од Стариот завет. Колку и да е сличен Бог од Стариот завет со Бог од Новиот завет, сепак тие суштински се разликуваат. Старозаветниот Бог е осветољубив Бог. Тој не е Бог на љубовта, опростувањето и разбирањето. За разлика од него, христијанскиот Бог, Богот на Новиот завет, е Бог на љубовта и опростот. Меѓутоа, дали светските ментори кои нè учат на љубов и на простување така постапуваат? Дали бесилките, авионите, ракетите, касетните бомби... кои секојдневно се употребуваат во Ирак и во Авганистан, претходно и во СРЈ, се средства со кои се искажува љубовта и се постигнува простувањето или се во духот на старозаветниот принцип око за око, заб за заб? Повеќе од јасно е дека станува збор за второво, за доминација на духот на Стариот завет над Новиот завет. Времето на христијанската љубов и разбирање допрва доаѓа. Денес сè уште сме во старозаветниот хоризонт. Тогаш, како четврто прашање се поставува прашањето со кое право некој од нас бара да се однесуваме христијански во еден крајно нехристијански свет? Како е можен Новиот завет, кога и понатаму владее Стариот завет? Доволно е, само потсетувам, да се погледне како израелската држава постапува со Палестинците и со нивните логори. Или можеби господарите на светот бараат да се однесуваме поинаку од начинот на кој се однесува современиот свет, затоа што можеби и понатаму нè сметаат за малоумни?

Затоа, сè додека не дојде времето на христијанството, што значи времето и духот на Новиот завет, принудени сме и ние, како и другите, да се однесуваме според обичајното право од Стариот завет: око за око, заб за заб. Тажно е ова сознание, но вистинито е. Вистината, каква и да е, мора да се прифати.

О НА НОВИОТ АРИОТ ЗАВЕТ

Старозаветниот Бог е осветољубив Бог. Тој не е Бог на љубовта, опростувањето и разбирањето. За разлика од него, христијанскиот Бог, Богот на Новиот завет, е Бог на љубовта и опростот. Меѓутоа, дали светските ментори кои нè учат на љубов и на простување така постапуваат?